

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 38.

Lørdagen den 22de September 1860.

4de Marg.

Indhold.

Om enkelte Agerdyrkningsredskaber og deres praktiske Anvendelse. — Afholdt Dyrskue. — Om Veiksligets Indflydelse paa Frugttrær. — Hovedprinciperne for Vinterbeskæring af Trær. — Inden- og udenlandske Efterretninger. — Meteorologiske Sagttagelser.

Om enkelte Agerbrugsredskaber og deres praktiske Anvendelse.

(Af S. S.)

Kornkastningen. Det var min Hensigt at omtale Arbejderne i bestemt Følgerække, saaledes som de nødvendiggøres og slutte sig til hinanden i tidsmæssig Orden. Afgørelsen skulde da komme efter Pløningen; men ved igaar at kaste min ved Indførselen udskiftede Rug, fandt jeg dette Arbejde saa vanskeligt at faa udført omhyggeligt, at jeg, da Rugkastningen staar for Døren for de Fleste, foretrak at omtale dette Arbejde med Tilfidsføttelse af andre Arbejder og det saameget mere, som jeg ved, at dette Arbejde, især her sondenfjelds, udføres paa en langtfra tilfredsstillende Maade.

Rugen iaar var hos mig — og jeg har hørt samme Klage andetstedsfra — svært opblandet med den almindelige Fær eller Færug, som formodentlig hidrører fra den regnfulde Sommer. Gamle Folk paaastaar, at den er skadelig, og at man bliver syg af den. Hvorvidt dette er Tilfældet, kjender jeg ikke til, men i alle Fald findes den i den rene og maa ske til Udsæd bestemte Rug. Følgelig maa den frastilles, og dette sker bedst og lettest ved Kastning.

Den almindelige Kastningsmaade er følgende: Efterat Kasten er sættet, sætter Kasteren sig ved den til Bæggen opmaagede Kaste og med Kasteskovlen kaster han nu Kornet mod den modsatte Bæg og fortsætter hermed til han har transporteret den hele Kaste over, idet han i det højeste et Par Gange under Arbejdet afføper Kasten Ansamlinger af Palmstøv og hele Ar.

Naar han er færdig med Kastningen, ligger Alt hulter til hulter og Opgaven at stille Tungkorn, Letkorn og Avner fra hverandre staar tilbage. Dette udføres langtfra tilfredsstillende; thi stedse bliver der Letkorn i Avnerne og en hel Masse Avner i Letkornet. Dette sidste kastes vel om igjen, men bliver dog ikke rent, og det af

følgende Marsag. Har man f. Ex. en Kaste paa cirka 20 Ebr., saa vil Kornet paa en almindelig Laave omtrent stige til 24" fra Gulvet. Den sidste Skovl vil — selv om den føres med samme Kraft som den første — alligevel falde mindst 4 a 5" nærmere Manden, der kaster. De første Korn kommer altsaa 5" længere end de sidste, men 5" er meget paa et bredt Laavegulv og vil saaledes indvirke betydelig paa Kornets mindre Renhed.

Hverken Bergenserens Drosftig eller vore hjemmegjorte Kastemaskiner er istand til at rense og adstille Kornet saa godt som en godt udført Kastning, foruden at Drosftig er gruelig sen, og Kastemaskiner trænger mere Folkehjælp naar det skal gaa fort.

Følgende Fremgangsmaade med Rug og andre Kornsorters Kastning har jeg fundet hensigtsvarende.

Det forudsættes, at Kasten er vel sættet og opmaaget saa tæt til den Bæg, hvor Kasteren skal sidde, som muligt. Den almindelige Slugge i den modsatte Bæg lukkes i Tilfælde af Vind, og al stærk Træk bortfjernes o. s. v.

Kasteren vælger nu sin Plads saaledes at Albuene paa hans udskafte høire Arm befinder sig netop over Midten af Lovegulvets Bredside. Kasteskovlen bør være 12" lang, 7½ a 8" bred med 1" høie Kanter. Dens Skæft er 5" langt og aldeles rundt. Høis Ovalformen helliger vælges, da bør Ovalens længste Diameter danne en Vinkel af omtrent 45° med Skovlens Bund, fordi Skovlen, idet den føres frem, dreies indtil Bunden faar en lodret Stilling. Denne Dreining vilde ellers blive tvungen, og Skovlen maa under ingen Omstændigheder vendes i Haanden.

Kasteren tager nu Rug paa sin Skovl og kaster den mod den modsatte Bæg. Af urensket Rug kan man tage indtil 1 Pægel af Gangen, ligesaa af Byg og Hvede, men af Havre lidt mer. Den længde, hvortil man kan kaste de forskellige Kornsorter, er for Rug 9 a 10 Alen, Hvede og Byg 10 a 11 Alen, Havre 8 a 9 Al.

Det er Tingen med Kastningen at kunne kaste alle Kast lige stærkt og lige høit. Dette kommer rigtigst ved Dvæls, men for en Begynder er det godt at vælge et Punkt paa sin venstre Side, hvorimod han bestandig sigter med sin Haand saaledes, at den forreste Led af den høire Haands Tommelfinger altid efterat Skov-

len har afgivet sit Korn berører dette Punkt. Naar man lader den venstre Arm hvile paa sit Knæ, kan man alt efter Laavens Længde og Kornsorten vælge et Punkt paa denne Arm fra M-buen til A-relen. Hvor stærkt man skal kaste maa Diet og Tølelsen afgjøre.

Naar man har kastet over saameget Korn, at Gulvet ved Bæggen er bleven vel bedækket hermed, tager man Limen og feier først sammen Rugsnerpene og de tomme Ar i en Oval. Denne Opfeining kan man trygt strække 4 Alen ud fra det Punkt, man har seet paa. Derpaa feier man atter frem 3 Alen, idet Feiekanten danner en Bue, hvis Radius er Afstanden fra Buen til Kastestolen (Her 7 Alen). Det sidste Affald sopes fra Midten af til begge Sider. Ved Efterfølgende vil man finde, at dette indeholder ren Fare. Atter feier man frem $\frac{1}{2}$ Alen og bringer dette særskilt tilside i tvende Hauge. Buens Radius holder altsaa her $7\frac{1}{2}$ Alen. For at faa Buen nølagnig kan man bruge et Par Tommer og en Pinde, hvormed man opslaar Buen. Det sidst omtalte fræseiede Korn vil indeholde Fare med Iblanding af Rug (hos mig omtrent 25 Procent). Det tilbageliggende affuertes, som det kaldes, det er, affopes let med Limen, saa at al Halmstubb, Knop og ikke ren Ar kommer bort, og det nu gjenliggende vil indeholde i 2de Alens Afstand fra Bæggen ren Rug samt i $\frac{1}{2}$ Alen Letrug med Indblanding af lidt Fare. For lettere at gjenfinde de Stæder, hvor man skildte de forskellige Sorter ad, kan man ned-sætte Mærker i Midten af Buen paa Gulvet.

Nu begynder man atter forfra og kaster frem omtrent en Skæppe mellem hver Gangs Feining og Fraskllning.

Naar Kasten har faaet en Hvide af 4 a 5 Tommer, begynder man efter hver Feining at føre Rugen ind til Laavens Hjørner med Bagen af Rivehovedet. Da Kornet fra Skovlen lægger sig i en Bue, har man Rum til meget Korn i Hjørnene, og skulde dette ikke strække til, er det bedre at Kasten bliver høj ved Bæggen end foran.

Det Resultat jeg fik efter Kastning af min Rug paa denne Maade var følgende. Af ren Fare 3 Dele, af Fare iblandet omtrent 25 Procent Rug 2 Dele, af Letrug 1 Del iblandet lidt Fare, og endelig af god og ren Rug blot 6 Dele. Letrugen blev særskilt efter at Kastningen var færdig, som anmærket, med Radius 8 Alen.

Nu vil vistnok Mange, der ikke forhen har anvendt denne Fremgangsmaade, indvende, at den koster altfor meget Arbejde, men disse maa da erindres om, at Korn er Mad, og denne vil gjerne Enhver have pent behandlet. Fremdeles ser vore Kjøbmænd nu meget hen til om Kornet er rent. Endelig lader, som bekendt, alle Korn-sorter ved at henligge urensede.

Den beskrevne Rugskastning kan med Letthed overføres paa andre Kornsorter. Vi har her ikke Faren at trækkes med og behøver ikke at stille Kornet i saa mange Sorter. Ved Byg, Havre og Hvede bliver der saaledes kun: 1) Avner og 2) Avner iblandet Havre. No. 1 feies sammen,

No. 2 tilside, for senere at omkastes og fraskilles det gode Korn sammen med Letkornet.

Erter er meget vanskelige at kaste, fordi de issestfor at ligge stille paa det Sted, hvor de falder, helst vil komme tilbage til Kasteren. For at forhindre dette, lægger man et Bustetaug, en Rad med sammenlagte Sække eller andet deslige i en Bue over Gulvet foran Kasten og kaster med megen Forsigtighed.

Kornkastningen er et Arbejde, som jeg vil anbefale vore unge Landmænd med mindre Gaarde at udføre selv. „Nei Tak,“ hører jeg svare, „det er altfor stident.“ Men imod den Sygdom har vi Gudsfelov et billigt Medkament i rent Vand og Sæbe. Betænk ogsaa, hvilken Fristelse Husmanden, der ofte er fattig og Familiefader, sættes i som Kornkaster ved ganske alene paa den ofte mørke Laave med sine mange Gjemmesteder at behandle og stille med den gyldne Afgrode, hvoraf blot en Hundredebel i lang Tid kunde stoppe hans tomme Munde hjemme.

Nordensjælds, hvor man endnu bruger Lys paa Laaven om Morgenens, og saaledes i Almindelighed begynder Kastningen Kl. 3 eller 4, medens endnu Alt er lyst og stille — der er Fristelsen endnu større.

Af indenlandske Rensmaskiner har vi Kastmaskinen, Harpen og for Fuldstændighedens Skyld Drostetruget. De norske Kastmaskiner behøver ingen Beskrivelse da de ere bekendte nok. De bedste, jeg har seet, var i Nordre Trondhjems Amt. En Fordel ved disse er det at Stuffen under Maskinen, der skal bringe Kornet tilside, bestaar af et langt Suld af Jerntraad med en liden Kasse under, der optager alt smaat Ugræsfrø og i Serdeleshed Frøet af Agersejnen og Agerfaal. Brugte alene har jeg aldrig fundet dem rigtig svarende til Hensigten, da man ikke ordentlig faar Letkornet fra; men har man først overfladisk kastet Kornet og befriet det for Letkorn, de fleste Avner samt Halmstubb og derpaa lader det løbe igjennem Maskinen, har jeg seet ubmærket god Virkning. Kastningen udføres da hurtigere og Kornet slippes igjennem Maskinen saa hurtig som 2de Mand kan maage op i den.

Paa denne Maade, — ved først at tage en Mand med mig til Kastningen (man kaster da med Ryggen mod hverandre, en med venstre og en med hoiere Haand), senere at tage nok en Mand med til at trække Maskinen — har jeg paa en kort Vinterdag gjort ren 40 indtil 48 Ldr. Havre.

At lade 2de paa en Gang kaste, er ikke anbefaleligt, hvor man ikke senere benytter Maskinen. Avnerne vil gjerne følge med frem af den Grund, at de ikke faar Tid til at falde ned efter den ene Skovl forend Lufttrykket af den anden atter bringer dem et Stykke fremad.

Af Harper har vi 2de forskellige Sorter, 1) med Traadene i Suldet langsefter Hældningen og 2) med Traadene løbende tværtover. Harpens Hensigt er at befrie Kornet for Støv og Ugræsfrø. Den første af de nævnte Sorter slipper vel flere Korn imellem Stængene, men

tager ulige bedre med sig end den sidste; thi paa den første glider Kornet roligt nedover Stængene, og snur i det Høieste et Par Gange paa sig, for des lettere at lade de smaa Ugræsfrø glide igjennem, medens Kornet paa den sidste hopper fra den ene Stræng til den anden. Ugræsfrøet, der er ligesaa elastiskt som Kornet, hopper ogsaa og gjør Folge med Kornet, med Undtagelse af de færre Frø, som under Dansen fra Stræng til Stræng træffer lige i Nattets Nabninger. Meget af Støvet følger desværre ogsaa Kornet, idet det hvirvles fra Strængene ved Kornets og Frøets Luftspræng.

En Harpe bør altsaa have langsefter løbende Strænge med Mellemrum som det mindste Havrekorn. Indenfor Strængene gaar Tværstrænge, 3 a 4 i Tallet. Langstrængene ere med en liden Stift fastklæbte til hveranden Tværstræng. De maa under ingen Omstændighed bindes fast, thi det vilde standse Kornets Fart. Regelen for en Harpe er nemlig: Jo hurtigere eller jo mere ubindret Kornet kan løbe, desto horizontalere kan Harpen stilles og desto bedre Arbejde gjør den selgelig.

Over hele Landet finder man de smaa Drosfetrug, der især benyttes efterat Kornet er tørret, samt i Møllerne.

Den bergenske Bønde, der ikke har Naad til at bygge tætte Bægge paa fire Kanter om sin Laave og saaledes maa drøfte alt sit Korn, har en egen Form paa sit Drosfetrug. Forskjellen bestaar i, at Truget paa den Side, som under Drosftningen vender imod hans Legeme, gaar brat op fra Bunden, medens det mod den modsatte Kant gaar ganske flæt og fladt op til Kanten. Gjennemskjæringen af dette Trug vilde omrentlig vise sig som Buen paa et gjennemskåret Vægs Langside. Disse Truge er langt lettere at drøfte med, da man har Lyngden af Kornet nærmere Legemet og tillige er istand til at frembringe et langt stærkere Lufttyk.

Det er at haabe, at Folk med Tiden vil forene sig til Anskaffelsen af engelske Træste- og Rensmaskiner, saa vore gamle kostbare Arbejder med Rensningen kunde affattes. Slige Maskiner er vel for dyre for Enkeltmand, men kan meget let anskaffes og benyttes af Flere i Forening; thi den Tid er ikke langt borte, da ogsaa Landmanden maa sande Ordspøget „Enighed gjør stærk.“

Afholdt Dyrskue.

Fredagen den 7de September 1860 afholdtes det af forrige Aars Amtsformandskab besluttede andet Dyrskue for nordre Trondhjems Amt, ved Hjælp af det dertil bevilgede Beløb 75 Spd. af Amtskommunen samt et lignende Bidrag af de til Landbrugets Fremme bevilgede Midler af Statskassen, paa Exercerpladsen ved Ladestedet Stenkiær. Udførelsen var foranstaltet af Besty-

relsen for nordre Trondhjems Amts Landhusboldningssekskab, og Ordningen var overdraget Amtsdryrlæge J. Bang, som Dyrskuets nærmeste Bestyrer.

Til Bedømmelse af de fremmodte Dyr var af Bestyrelsen valgt tvende Kommitteer, den ene for Heste, Faar og Svin, hvilken bestod af Dhr. Kammerherre d'Unfer, Militærdryrlæge Sveem og Amtsdryrlæge Oscar Saugestad; den anden for Hornkvæget, hvilken bestod af Dhr. Godseier Ben. Jenssen samt Amtsdryrlægerne Bang og Østlie.

De anmeldte og fremmodende Dyr var: 19 Hingster, 33 Hopper, 23 Tyre, 85 Kjør, 14 Kvier, 12 Bøddere, 23 Sauer, 2 Orner og 10 Purker, tilsammen 241 Dyr.

Efterat Bedømmelseskommitteerne havde tilendebragt deres Hverv, blev de tilstaaede Præmier, hvilke bestod af forarbejdet Sølvtøj, fra en opreist med Grønt og Flag beklædt Tribune uddelt ved Amtmanden, som Formand for den tilstedeværende Bestyrelse af nordre Trondhjems Amts Landhusboldningssekskab, efterat han med nogle Ord havde underrettet de Tilstedeværende om Anledningen til Mødet, hvorhos Dyrenes Navne og Etier samt den tillagte Præmie udraabtes, idet de belønnede Dyr, uddyntede med Silkebaand og trefarvede Rokarber, under Musik fortes op paa Tribunen og der fremstilledes for Tilskuerne.

Af de præmierverdige befundne Dyr var Hingsten Svithjod af blandet svensk-arabisk Race, af Hornkvæget Tyren Uffo af blandet norsk og fremmed Race, No. 1, Bellof, af ægte Nyrshirerace, No. 2, Gulddof, svensk, No. 8, Skandinavia, og No. 11, Karenros, af norsk-irsk Race og Svin No. 1 af kinesisk-norsk Race. Alle ovrigt belønnede Dyr var indfødte norske af den i Distriktet sædvanlige Landrace, Faarene fordømte af Luterossaget.

Det bemærkes, at af de udsatte Præmier fandtes ikke Anledning til at uddele til de bestemte Dyreslags: 1ste Præmie for en Hingst, 1ste Præmie for en Tyr, 2 Præmier for Kvier, 1 Præmie for Sauer og 2 Præmier for Naaner. Disse Præmier blev derfor efter Bestyrelsens Bestemmelse anvendte til at belønne andre præmiedygtige Dyr, navnlig Kjør, med Undtagelse af den bestemte ene 1ste Præmie for Tyre, hvilken efter Uddelingen havde i Behold, og vil medtages ved det til næste Aar bestemte Dyrskue i Amtet.

Af Agerdyrkningsredskaber var nogle Nummerer velvilligen udstillede af Dhr. Apotheker Rannestad og Sognepræst Balchen i Stod.

Efter at have uddelt Præmierne erklærede Amtmanden Dyrskuet sluttet, idet han tillige paa Amtformandskabets og Landhusboldningssekskabets Begne takkede Alle, som havde bidraget til Dyrskuets heldige Udførelse, hvortil blandt Bestyreren, Bang, og Prisdømmerne, saavel som Enhver, der havde vist Interesse for Sagen baade ved at indsende Kreaturer til Dyrskuet og ved at indfinde sig ved samme. De Tilstedeværendes

Antal ansloges til imellem 2000 og 3000 Mennesker, der kjendelig interesserede sig for Sagen. Det Hele gik derfor af i god Orden og til almindelig Tilfredshed, uagtet Veiret ikke var ganske heldigt, idet Vind og enkelte Regnskure af og til gjorde Dagen mindre behagelig. Musikken spillede til Slutning den kronede Nationalsang, hvorefter af den talrige Forsamling udbragtes et livligt Leve og rungende Hurraaaf for gamle Norge.

Efter endt Dyrskue samledes Landhusboldningssekselskabets Bestyrelse, Medlemmerne af Amtets forhenværende Landbrugskomitee, Prisdømmerne og Flere efter Indbydelse til en festlig Middag, som Ledestedet Stenkjærs næringsdrivende Borgere og andre Indvaanere havde havt den Opmærksomhed for Sagen at foranstalte paa Wimpelmans Sal, hvor Ledestedets Ordfører, Hr. Sagfører Jensen forestod Bæretskabet, og hvor et Par Timer tilbragtes i munter og gemtlig Selskabelighed, idet forskellige tildele humoristiske Skæaler og Taler udbragtes, dels vedkommende Gjenstande, der stod i nærmere eller fjernere Forbindelse med Dagens Andledning, dels angaaende højere og mindre materielle Interesser. Taffelmusik spillede under Maaltidet. (N. Tr. Amtst.)

Om Veirligets Indflydelse paa Frugttrær.

Ugunstig Veir foranlediger meget ofte en formindsket Frugtbarhed hos Trærne. Frost, stærk Hede og vedholdende Tugtighed forringe Kræfterne og Livsvirksomheden i Trærnes Fibrer og Kar. Indtræde saadanne ugunstige Forhold paa den Tid, Trærne blomstre og udvikle Frugt, saa indvirke de meget ubelæggende paa disses Udbannelse. Tidligt blomstrende Frugttrær i Haver eller andre, som ere plantede paa ugunstige Steder, især paa Høider, hvor de ere udsatte for kolde, blidende Vinde, lide ofte meget af Foraarskulde. Til Beplantning af sidstnævnte Steder bør man derfor saa meget som muligt vælge sildbigt blomstrende Frugtvarieteter; men forsaa vidt muligt at beskytte dem, som have en tidligere Udvikling, imod Frost, søge man at tilbageholde deres Bært om Foraaret saa længe, indtil man ikke mere kan befrygte nogen Nattefrost. For at bevirke dette, lægger man i Februar, medens Jorden endnu er stærk frosen, et tykt Lag Gjødning omkring Trærnes Rødder, og lader det ligge saa længe, som man befrygter Nattefrost. Naar de andre Trær, om hvilke der ikke er lagt Gjødning, allerede blomstre, ere hine langt tilbage i deres Udvikling, fordi Jorden ikke kan to op. Nu tager man Gjødningen bort, og udsætter den endnu frosne Jord for Veirets og Solens Indvirkning. Ved en hurtig Blomstring indhente de snart de tidligere blom-

strende og bære rigelige Frugter. Det samme Resultat opnaaes, naar man ved Indtrædelsen af den sidste stærke Frost lægger Is omkring Træet, bedækker den med gammel Gjødning, Galm o. s. v., og først borttager dette Lag, naar der ingen Fare mere truer. Espallertrær kan man let retardere ved at skygge for Toppen af dem ved et af de Midler, vi tidligere have omtalt. Dvergrærnes unge Spirer, som Klimfrost har beskadiget, komme sig igjen, naar man forend Solens Dpgang overoser dem nogle Gange efter hverandre med meget koldt Vand af en Vandkande med en sin Bruse.

Meget ofte falder der i Frugttrærnes Blomstringstid Taage og Regnveir, hvorved Blomsternes Befrugtning forhindres; thi saalænge at Blomsternes støvet er vaadt og tungt, kunne Luften og Insekterne ikke føre det over paa Narene, for at befrugte disse. Men er det fuldkommen uddannet og indtræder der blot et meget kortvarigt tørt Veir, kan det strax udføre sin Bestemmelse. Heraf forklares let, hvorfor den ene Side af enkelte Haver eller enkelte Dele af Landstrækninger i mange Aar have Frugt, andre derimod ikke. I Blomstringstiden var det Regnveir, Vinden befrug blot een Side og tørrede Blomsterne, den anden derimod ikke, hvorfor altsaa Sæd støvet ikke kunde befrugte. Man maa derfor ikke undlade, naar det er fugtigt og vaadt Veir, saafremt Taagen har fjernet sig og Regnen er ophørt, at ryste de blomstrende Frugttrær dygtigt engang om Dagen. Ogsaa ved klart, stille og varmt Veir, som er overordentligt gunstigt for Blomsternes Befrugtning, bør man benytte denne Forsigtighed; den er i dette Tilfælde det bedste Middel, til at befordre Trærnes rige Frugtbarhed.

Indtræder der i Blomstringstiden eller strax efter den vedvarende tørt Veir, saa falder Frugttrærnes Blomster og Frugter af. Det simpleste Middel til at forhindre dette bestaar i, at man graver i 1½—2 Fods Afstand fra Stammen en ringformig, omtrent ½ Fod dyb Rende, og fylder denne langsomt med 6—8 Kander Vand. Saa saare Vandet er trukket ned, fyldes Renden igjen til med den opgravede Jord. Ved et længere vedvarende tørt Veir maa denne Vanding gjentages hver Uge eller vel endog saa oftere. Som Middel til at forebygge at Blomsterne og Frugterne falde af, er anbefalet, at grave alle-rede i Oktobermaaned omkring Frugttrærne en ringformig, 1 Fod dyb Rende, hvilken fyldes med et dygtigt Lag frisk Møs, hvorpaa den dækkes med god kraftig Haves eller Mistbænkjord. Tidligt om Foraaret stuffer man Jorden i en Omkreds af 1 Fod bort fra Stammen, saa at der bliver en Jordbygning omkring denne, som omgives med en Kant af den Jord, der er stuet løs. I tørt Veir helder man i denne Jordbygning nogle Kander Vand, eller Vand blandet med flydende Gjødning, og lægger derover et Lag Møs. Bruger man flydende Gjødning, maa man den næste Dag helde ligesaa meget rent Vand i Jordbygningen. Senere maa man, saafremt Veiret vedbliver at være tørt, gjentage

denne Banding en Gang hver Uge; Mossen vil da bidrage til at vedligeholde en rigelig Fugtighed omkring Træets Rodder. Ved unge Trær er Roddernes Blanding saavel som Stammens og Kronens Dvergdybelse med Vand et meget godt Middel, der bedst anvendes om Aftenen for at Fugtigheden ikke skal dunste altfor hurtigt bort.

Ved at vande Frugttrærne rigelig i Sommerens Løb og nogle Gange give dem flydende Gødning, hindrer man ikke alene, at Blomsterne og Frugterne falde af, men bevirker endog, at de Sidste blive meget fuldkomne og store. Bemærker man, at de unge Frugter udvikle sig langsomt, saa maa man ved en rigelig Blanding med flydende Gødning i en Afstand af 2—3 Fod omkring Stammen søge at befordre deres hurtigere Udvikling. Smukt farvede Frugter erholder man, efter Duhamels Anbefaling, naar man lidt efter lidt afplukker Bladene, men uden Stilk, lige i Nærheden af Frugten, dog maa dette ske med den yderste Forsigtighed, for ikke at svække Træet for meget. Farvernes Livlighed lader sig forhøje ved at man besugter Solsiden af Frugten med en Pensel dyppet i friskt Vand.

(Danst Havetid.)

Hovedprinciperne for Winterbestjæring af Trær.

1) Winterbestjæring er et Arbejde, der bidrager ikke alene til at befordre Trærnes Frodighed og Frugtbarhed, men ogsaa Frugternes fuldkomne Udvikling.

2) Den skaffer Trærne større Paavirkning af de to Elementer, de ikke kunne undvære, Lys og Luft.

3) Den beforder Udviklingen af Frugtsporer.

4) Den forebygger en ulige Fordeling af Saften mellem Træets Dele.

5) Den fremkalder en frodigere Bært af Trærne.

Ved nogle korte Bemærkninger skulle vi nu søge at gjøre disse Hovedpunkter klarere for Læserne.

Det er vel bekendt for enhver erfaren Gartner, at naar man aldeles forsømmer at bestjære Frugttrær, da bringe de lidt og daarlig Frugt. Bestjæringen beforder Trærnes hele Velbefindende, idet den foranlediger en ligelig Fordeling af Saften til alle Dele af dem og en borttagelse af alle syge Dele eller saadanne, som kunne smitte deres Omgivelser eller bringe Forstyrrelse i hele Systemet. Heraf følger da, at enhver Haveeier bør lade sine Frugttrær efterse hver Winter, — ved ældre Trær behøves det kun hver anden — for at borttage beskadigede Grene, Vandskud og andre, som ere komne frem i det Indvendige af Kronen, gjøre denne tæt og derved forhindre den Tilgang af Luft og Lys, Frugterne behøve til

at opnaa en fuldkommen Udvikling og Vedden til at blive moden.

En rationel Bestjæring forebygger, at Saften samler sig i en eller nogle Dele af Træet, hvorpaa vi jo finde mange Exempler hos Trær, der ere forsømte med Bestjæring. Hvor ofte se vi ikke et saadant Træ være stærkere paa den ene Side end paa den anden, eller en eller flere Grene paa det frembringe bedre Frugt end de andre. Ikke sjældent finde vi store tykke Skud komme frem paa forskjellige Steder af Træet, især paa den nederste Del af det. De kaldes „Rovere“ og det med Ret, thi de rove Saften for sig selv og fra de øverste Dele af Træet. Ved at tage disse bort og studse de tilbageblivende bevirke vi en vis Ligelighed over hele Træet, en Ligevægt over dets hele System. Det er vel bekendt, at Kærnefrugttrærne og tilbørlig Stenfrugterne bære paa Sporer; at fremkalde saadanne er en Hovedhensigt ved Bestjæring. I mange Frugthaver ser man de nederste Dele af Grenene paa mange Steder og Pærer aldeles blottede for Sporer eller i det Hele taget Skud. Hvad Andet er vel Grunden dertil end at de ere vorede for stærkt i de første 3—4 Aar. Rodderne ere blevne forsynede altfor rigeligt med Næring, og Trærne have derfor givet Skud af ualmindelig Længde. Disse har man forsømt at bestjære tilstrækkeligt, hvoraf maatte følge, at den nederste Del af hvert Aars Skud blev nogen, idet nogle faa kraftige Sideskud trak af Næring til sig. Fra disse Sporegrene kan der undertiden fremkomme en Trægren istedetfor en ny Spore; at borttage saadanne abnormale Skud hører med til Winterbestjæringen.

En frodig Bært fremkalde vi ved at studse Ledegrenene ind paa faa Dine. Vi se derfor ogsaa i mange Handelshaver Krongrenene paa Frugttrærne hvert Aar indstudse paa 1—2 Dine, hvorfra der da om Foraaret bryder mægtige Skud frem, som gjøre Trærne lystelige at stue for de sig indfindende Rjøbere. Vi ville ikke paasta, at en saadan Praxis kan ødelægge Trærne, naar de kun følges i 1—2 Aar, men fortsættes den i flere, da er det til Skade for dem i flere Henseender. Vi ville derfor fraraade Haveeierne, som jo have et andet Formaal med Trærne, end Handelsgartnerne, nemlig at faa dem frugtbare og livsvarige, ikke at studse Ledegrenene altfor stærkt, men altid i Forhold til deres Styrke; paa ældre Trær, navnlig paa Pærer, gjør man bedst i at lade dem aldeles ubestjærte. (Danst Havetid.)

Indlandet.

Christiania. Ved Kgl. Resolution af 25de f. M. er det bestemt, at et Beløb af 400 Spd., der efter Foranstaltning af Departementet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er udbetalt af Dplysningsvæsenets Fond og anvendt til Indkjøb af 500 Exemplarer af Sognepræst Landstads Oversættelse af Luthers aandelige Sange med dertil hørende oprin-

delige Melodier, harmoniserede af Organist L. Lindeman, passerer til Udgift for Oplysningsvæsenets Fond, samt at der af samme Fond udbetales Organist Lindeman 350 Spd. som Honorar for hans Arbejde med Bearbejdelsen af nævnte Melodier.

— DD. Kl. H. Prinds Dølar med Gemalinde og Børn afreiste fra Christiania d. 15de d. M. omtrent Kl. 7 om Aftenen og ankom til Gøteborg Dagen efter.

— H. Maj. Kongen har ved Tilbagekomsten til Stockholm faaet et Tilbagefald af den Sygdom, hvoraf H. Maj. led i Foraaret, efter Sigende Koldfeber.

— Bredtvedbanen er atter d. 18de d. M. gleden ud (for 3die Gang); men man haaber at faa Skaden istandsat om et Par Dage.

— Høst Kandidat Bernhoff var for nogle Dage siden indkommet 600 Spd. til de syriske Christne.

Fra Nauen paa Helgeland meddeles: Ratten imellem den 26de og 27de f. M. iagttoges her omtrent ved Midnatstid et særdeles stærkt, ihvorvel kortvarigt Jordbælv. I det Hus, hvori jeg laa, vaagnedes alle Væbørne formedelst den voldsomme Rystning, og i Nabogaarden sprang Døre op. Nyttet har fortalt, at der i Nærheden af Gildeskæal, Syd for Bøds, skal være udbrudt en Vulkan, og jeg har selv talt med en Mand, som har troet at se Røgen deraf. Medens Efterretningerne saavel Syd fra som fra Naboprovincerne inde i Sverige lyde høist nedslaaende angaaende Afgroden, formedelst den store Regnmængde, saa høres kun her een Lovtale over det i enhver Henseende sjeldne Sommerveir, vi have haft, og hvilket søger sin Ege. Følgen deraf er da ogsaa bleven, at Aaret lader til at blive et rent Kronaar, idet overalt Høet, og meget Hø, er vel indbragt, og Aegrene tidligt modne, skaarne og bragte i Hus til rette Tid. Jeg har talt med flere af de større Gaardbrugere, som allerede have al sin Auling vel inde, Poteterne indtagne, hvilke dog tegne godt. Den heroppe for Kornet saa almindelig ødelæggende Rattefrost har i Aar saagodt som ikke indfundet sig, og selv paa Fjeldgaarde, som ligge over 1000 Fod over Havet, og hvor Kornet meget sjeldent modnes for Trostens Komme, er dette allerede nu skaaret. Det Sørfyn vil derfor indtræffe, at meget lidet Korn laar behøver at indkjøbes, medens i andre Aaringer det hovedsagelige Forbrug deraf ofte maa indkjøbes. Sid de lyse Udflugter heroppe maatte danne, om end en lille Modvægt, mod det Aar, som det desværre tegner til der i Syd.

Mærkeligt er det, at i eet Land Beirrliget kan være saa forskjelligt. Medens saaledes i afvigte Vinter Snemængden og formedelst den Vandmængden i flere af Landets sydlige Dalfører var saa overordentlig stor, var den heroppe ualmindelig liden.

Nordland er ogsaa i Aar i andre Dele begyndt, idet saagodt som i enhver Fjord her i Helgeland store Stimer af ganske ualmindelig fed Sild søge under Landet, og derved have bevirket et saa sjeldent rigt og godt Sommerfiske. Tilfredshed og Taknemmelighed mod Forsynet høres derfor ogsaa næsten overalt.

Fra Trondhjem skrives at Udflugten til Hø-

sten i Trondhjems Stift er brillant; en rig Afgrode af Hø er allerede forlængst i Læden og Aegrene prange herligt med Herrens Betsignelse. Dersom Veiret bliver heldigt for Indbærgningen, vil man nordensfjelds faa et rent Kronaar. Med Potetehøsten staar det dog ikke godt til, da den næsten overalt viser sig i hot Grad hjemføgt af Sygdom.

— Fra flere Egne af Stiftet berettes derimod, at Naalestovene for en stor Del tørke bort, uden at man ved Aarsagen til at denne Sygdom paa Trærne griber om sig. Paa nogle Steder har det været i flere Aar. I Dydal og i Meldalen tørker Furnen og paa andre Steder Granen. I Meldalen synes Sygdommen at være kommen med en Luftstrømning søndenfra og at have fulgt Elvens Løb nordover; thi paa Furuetrærne viste den sig fornemmelig paa den mod Syd vendende Side og hvor Trærne havde en nogenlunde brat Aarsyg som Ly mod det ovenfra Dalen kommende Lufttræk, vare de ubeskadigede. Sygdommen antages forøvrigt at være kommen sidst paa Vinteren eller først paa Vaaren og synes ikke at have udbredt sig synderligt i Løbet af Sommeren. I Nassfjorden tørker Granen ovenfra nedad og i Thydalen udbreder Torheden sig samtidig over det hele Træ. Paa Furnen derimod arter Sygdommen sig tilbøds anderledes, idet ofte en Side af Træet staar tør, medens den anden er frisk. Dgsaa Eneren skal i forskjellige Egne være underkastet den samme Sygdom.

Udlandet.

Sverige. I Anledning af, at Stockholm og Dnegen ved Deres Majestæters Ankomst var glimrende illumneret og Modtagelsen forøvrigt meget hjertelig, har H. Majestæt ladet Stockholms Magistrat og Stadens Borgerstabs Ældste tilkændegive sin og Gemalindes Velbehag ved og Taknemmelighed for den Modtagelse, som var beredet Deres Majestæter ved Tilbagekomsten til Hovedstaden d. 4de.

— I Vestmanland have flere Eiendomsbesiddere udstædt Indbydelse til Aktietegning for Indkjøb af norske Hingster til Hesteavlens Forbedring.

— De svenske Deputerede ved Kroningen i Trondhjem have efter deres Tilbagekomst til Stockholm meddelt Rigsdagen Indtrykket af deres Ophold i Norge. I de Taler, som Formændene i den Anledning have holdt for Stænderne, have de udtrykt sig særdeles velvilligt mod Nordmændene for disses Modtagelse af Svenskerne m. m.

— Det antages, at Rigsdagen vil blive opløst imellem den 15de og 20de October.

Frankrigs Keiser har i Anledning af de sidste Begivenheder i Italien kaldet sin Gesandt tilbage fra Turin; den øvrige Del af det franske Gesandtskab forbliver dog indtil Videre i Turin.

— Keiseren og Keiserinden have gjort en Rundreise i Frankrigs sydlige Provincer, seilede derfra over til Mæchio paa Corsica og derfra til Algier.

Italien. Ifølge de seneste Efterretninger er Ancona, der var belejret fra Land- og Søiden, bleven bombarderet af Sardinierne. En Milsvet i Syd for denne Stad, ved Macerata, har der været

et blodigt Sammenstød imellem 11000 Mand, under General Lamorelere og Sardinierne, under General Cialdini, hvorved den Første hindredes fra at sætte sig i Forbindelse med Ancona. Sardinierne fik derved 600 Fanger og 6 Kanoner i sin Vold.

— Perugia er indtaget af de sardiniske Tropper og 1500 Mand ere gjorte til Fanger.

— Garibaldi skal endnu være i Neapel, hvor han danner et Armeekorps, der skal bringes op til 18000 Mand. I Løbet af 4 Dage steg hans Arme til 80,000 Mand. Han skal ikke, som før be- rettet, endnu have udraabt Viktor Emmanuel til Konge af Italien, dette skal, efter hans Sigende, først ske fra Quirinallet (Pavens Regjeringspalads) i Rom.

— Kongen af Neapel skal endnu opholde sig i Gaeta, hvorhen 8000 Mand skulle have fulgt ham.

— Af hele den neapolitaniske Arme er, som oven- anført, kun 8000 Mand bleven Kongen af Neapel tro, medens næsten alle Fremmedkorpserne ere gaaede over til Garibaldi. Krigskassen sendte Kongen isør- veien til Gaeta og fordrøede af Statskammeret 22000 Dukater til Krigskassen i Gaeta, 40,000 til Krigs- kassen i Cassina og 880,000 til sin egen Person. Da der ei fandtes flere Penge i Statskassen, tog man Summen af Banken og udstedte rentebærende Obligationer derfor. Kommandanterne i Forterne fik forseglede Instruktioner, hvorhos Kongen befale- de, at alle Maskinerne i Kanonstøberierne skulle ødelægges, hvilket dog ikke skete; Flaaden søgte han at spille i Østerrigernes Hænder, hvilket heller ikke lykkedes, da Officerer og Menige nægtede at affeile.

— Forterne i Neapel have overgivet sig til Ga- ribaldi, paa hvis Befaling sardiniske Tropper d. 10de om Aftenen ere blevene landsatte i Neapel.

— Pessaro, der toges af Sardinierne, blev for- svaret af 1200 tykke Leietropper under Anførsel af en Prælæt ved Navn Bella, der havde givet sine Tropper Ordre til at plyndre Staden, hvis den gjorde Mine til Opstand. Denne Bella er nu sendt som Fange til Turin.

— Paa en Rekonoscering sprængte den sardiniske General Cialdini et paveligt Korps paa Vrien til Ancona og vendte derefter tilbage til Sinigaglia med 200 Fanger af den tydske Fremmedlegion.

I Nordamerika skal Kornhøsten i Ar være den største, som Landet hidtil har havt og anslaaes til 160 Millioner Bushels Hvede, 180 Mill. Bush. Havre, 40 Mill. Bush. Rug og som alt er bragt i Hus. Majsens affjæres først i September og Oktober og anslaaes til 900 Mill. Bushels.

Bekjendtgjørelse.

Det aarlige Fostmøde for Walders Landbo- forening afholdes paa Gaarden Fylten i vestre Eldre Mandagen den 15de Oktober forstkoms- mende Kl. 9 Formiddag. Saavel de allerede tegnede Medlemmer som Andre, der føle Inter- esse for Sagen, have fri Udgang.

I Bestyrelsen for Walders Landboforening,
Gaarden Fosheim den 14de Sept. 1860.
Stenersen. D. Bye. D. Rudi.

Dyrskue.

Da rimeligvis paa Grund af Marsvænten, og maaffe ogsaa foranlediget ved et udbredt Rygte om formentlig Kvægsyge paa Rommeriget, saa saa Kreaturer ere indmeldte, har Admini- strationen for Afershus Amts Landhusholdnings- selskab besluttet, at det paatænkte Dyrskue paa Blaffer ikke bliver at afholde i indværende Ar. Nilsbo den 13de September 1860.

N. Wetlesen.

Auktion over Rjør.

Onsdagen den 26de September forstkoms- mende Kl. 1 Eftermiddag bliver ifølge Rekvizition fra Hr. Direktør Dahl en offentlig Auktion af- holdt paa Nas høiere Landbrugsskole til Fort- salg af cirka 30 Stykker Rjør og Kvier.

Konditionerne erfares ved Auktionen, hvortil Lysthavende indbydes.

Jolly Sørenskriverkontor d. 15de Sept. 1860.
Elleffen.

Tilfalg.

Gaarden søndre Algarheim i Ullensaker, Matr.-No. 113, af Styld 11 Daler 1 Ort 10 Skill, beliggende knapt $\frac{1}{2}$ Mil fra Trøgstad Jernbanestation, er tilfalg paa billige Bilkaar. Gaarden, som har særdeles vel- brugt Jordvei og gode og vel vedligeholdte Huse for en konditioneret stor Familie, hvilke ere assurede i den almindelige Brandkasse for 5520 Spd., foder Ar om andet 7 a 8 Heste, 30 Stkr. Fø med tilsvarende Smaa- kreaturer; dens Føhauge afgiver Noget til Gjerdefang og Brændeved; men en Part af den tæet ved beliggende Gaard Brenni, hvortil hører god Etov, samt et med Sommer og ellers værterlige Trær forsynet Skovstykke under Gaarden Auftad kunne, om det ønskes, følge med i Pandelen. Kjøbhavere behøge at henvende sig til Eier- inden, Enkemadame Bohn, som bor paa Gaarden.

En indbringende Spbod

med Eiendoms Tomt, indeholdende 26 Rum, med til- hørende Brygge, sælges ved Undertegnede paa særdeles billige Bilkaar, naar Handel kan ske snart.

H. Wahl & Ko.,
Dronningens Gade No. 36.

En Eiendom i østre Aker,

beliggende ved Siden af den nye Skolebygning, er til- falg ved Undertegnede. Eiendommen, hvis Areal er 50 til 60 Maal vedbyrket Jord, er forsynet med 2de Bygninger. Salgsvilkårene blive meget moderate, hvis Handel snart kan ske.

H. Wahl & Ko.

En særdeles god og velbyrket Gaard i Smaalenen, beliggende ved Hovedlandveien $\frac{1}{2}$ Mil fra Moss, er tilfalg. Gaarden, der er bebygget for en konditioneret Familie, foder 5 a 6 Heste, 20 a 25 Stkr. Storfæ, for- uden smaat, har over 400 Maal dyrket Jord, ubuærket Lavnegang og let Udgang til at erholde Brænde, 4 Husmandsplads børe til Eiendommen, hvis Styld er 7 Daler 1 Ort. Avling, Redskaber og Besætning kan, om Kjøberen ønsker det, medfølge i Salget. Kun en ube- tydlig Del af Kjøbesummen skal ud kontant, det meste kan blive staaende i Gaarden. Salget er overdraget

Dverrettsfogfører Hausmann,
Carl Johans Gade No. 5.

Den Staten tilhørende Tomt No. 4 i Østergaasga- den er tilfalg. Tomten indeholder et Areal af 15,443 Kvadrat-Alen og har Façade mod Østergaasgaden, Kal- meyergaden og Hausmandsgaden. Salget er overdraget Dverrettsfogfører Michelet.

Et i Hortens Storgade beliggende Hus, opbygget i 2 Etager efter den sidste IJbebrand, er billig tilsalgs ved Undertegnebe. I Mangel af Salg er Eieren villig til at bortbytte Huset mod en mindre Landeindom eller Hus i Nærheden af Christiania.

Jac. Mandrup,
No. 15 Njre Gade.

En ved Fiskebryggen beliggende Sobod er tilsalgs ved
Jac. Mandrup.

Wegte Peru-Guano

i Sække paa omkring 160 Pund til 3 Spd. 16
ß for 100 Pund sælges af

Joh. P. Olsen,
Skippergaden No. 4.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 4½ a 5 Spd.
Rug, 4 Spd. 72 ß.

Savre 2 Spd. 60 ß.
Byg, 21 ½ a 22 ½.

udenlandst

Rug østersøst 4½ Spd.
Rug dansk 4 Spd. a 4 Spd. 24 ß.
Byg drabigt 4 Spd. 60 ß.
Erter 4½ a 6 Spd.
Hvede 8 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Stib, Kjobnd. 6 Spd. pr. Ld.
Stib, for Mld. 5 a 5½ Spd. pr. Ld.
Stib, smaa do. 4½ a 5 Spd. pr. Ld.
Stib, for Christ. 17 a 19 ½ pr. Ld.
Stib, smaa do. 12 a 14 ½ pr. Ld.
Storset 1 Spd. 12 ß pr. Bog.
Middelsel 3 ½ 12 ß pr. Bog.
Smaaset 3 ½ pr. Bog.
Rokfisker 8 ½ pr. Bog.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser paa Christiania Observatorium.

1860. Juli.	Barometerstand i franste Lin. ved 0°.			Temperatur i Cylggen. R.			Veirbemærkning.
	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	
1	334'' 9	334'' 9	336'' 2	+ 9°4	+ 13°8	+ 9°0	Klart. NO-SO-SSW.
2	37 2	36 4	35 8	10 2	15 7	11 5	Blandet. Lidt Regn. SO-WSW.
3	35 2	33 2	32 3	11 9	14 7	9 9	Lidt skyet. NW-S-WSW.
4	32 4	33 0	34 3	10 9	11 3	9 9	do. NW.
5	34 5	34 3	33 2	10 5	14 7	10 7	Temn. klart. NW.
6	34 0	34 1	35 2	8 0	13 7	9 2	do. NW.
7	35 4	35 3	36 3	10 3	14 8	10 9	Blandet. NW-SSO.
8	37 1	36 1	37 4	10 9	15 0	10 9	do. Lidt Regn. S-NNO.
9	38 2	37 6	37 3	10 9	16 7	11 2	do. N-SSO.
10	37 5	37 1	36 8	12 9	19 1	14 4	Temn. klart. N-SO.
11	27 3	36 8	36 8	12 3	19 9	12 9	Klart. N-SO.
12	37 1	36 8	37 2	12 9	2 3	15 1	do. NNO-S-N.
13	37 4	37 0	37 6	14 6	20 8	11 7	Temn. kl. Lidt Regn. N-SO-NW.
14	37 9	37 7	37 6	13 4	16 8	12 3	Lidt ff. Lidt Regn. NNO-SO-NO.
15	37 8	37 2	37 3	14 2	17 8	13 8	Lidt. Regn. Eft. NNO-SO-NO.
16	36 8	36 9	37 1	14 9	17 6	13 2	Lidt skyet. Stærk Regn. Vst. SO.
17	36 7	35 6	35 2	14 7	20 1	16 6	Blandet. Lidt R. O-WSW-SO.
18	35 3	35 2	35 5	15 4	14 8	13 2	Stærk Regnssyl om Mld. SO.
19	35 1	34 4	33 5	13 3	15 6	13 8	Lyst. NO-SO-WNW.
20	33 5	33 7	34 0	13 2	15 6	12 9	Blandet. SO-SW.
21	34 0	34 2	34 5	12 9	15 7	11 8	do. Stærk Regn. Morg. SO.
22	35 1	34 9	34 7	11 4	16 1	11 0	do. NO-S.
23	33 4	33 2	33 2	11 6	14 8	11 1	Meget Regn. NO-SO.
24	33 8	34 4	34 8	11 2	15 7	11 7	Blandet. S.
25	34 7	34 5	34 3	13 2	16 6	11 7	do. O-S-N.
26	34 0	32 9	32 7	13 4	18 4	12 6	do. Stærk R. Eft. NO-SO.
27	32 1	32 2	32 4	12 1	15 5	11 4	Lidt R. Form. NW-S-NO.
28	32 0	32 4	33 0	12 5	13 7	10 9	do. SO.
29	33 7	34 5	35 4	11 5	15 7	11 3	Blandet. S-WSW-SO.
30	35 9	35 9	35 8	12 6	16 1	11 0	do. NW-W.
31	35 4	34 7	34 0	11 3	15 9	13 1	do. NO-S-NO.

Regnhøide = 32,57 Lin.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.